

4. 2. 2024–11. 2. 2024 * LIV * 2263

Župnijski list stolne župnije

~ Ljubljana Sv. Nikolaj ~

5. NEDELJA MED LETOM

V Jobovi knjigi so se zbrale mnogovrstne človeške izkušnje trpljenja, ki ga ne razumemo prav dosti; zato je v njej toliko človeškega modrovanja in prerekanja. Trpljenje je vedno breme, nekako ne sodi v zamisel človeškega življenja, saj uničuje njegovo moč in veselje ter mori duha. Vendar je v Jobu na koncu vsaj nakazana pot rešitve duha: popolno zaupanje Bogu. Njegova beseda: »Če smo dobro prejeli od Boga, zakaj hudega ne bi,« ne pomeni, da je tudi trpljenje Božji dar. Bog ni ustvaril smrti, trpljenje pa je njena napoved, podoba in predokus. Nekaj ga ustvarijo življenjske prilike, več pa ljudje, nekaj iz nerazumevanja, nekaj iz zlobe. Res pa je, da vse to Bog jemlje v roke, ko spremlja človeka tako skozi vse dobro kot vse hudo – da se z njim veseli in z njim trpi. V Jobu razodeva tudi, da trpljenje ni nujno povezano z grehom, čeprav je dostikrat njegova posledica. Prav v Jezusovem ravnanju s trpečimi to odkrivamo. Bog čuti s človekom, Bog razume človeka posebej v trpljenju, pa tudi pozna rešitve zanj. Zato išče v človeku predvsem vero, ki človeka vzga-

ja, da vse, prav vse v zaupanju polaga v Božje roke. Ta predmet v šoli življenja je res težak, pa zato toliko bolj odrešilen. V Betsajdi se učimo, da ozdravljenje telesne bolezni ni edina vsebina rešitve. Če bi iskali Boga le za te vrste zdravja, bi ostali enako revni, kajti vsako, še tako temeljito ozdravljenje telesne bolezni lahko traja le nekaj časa. Za kvaliteto življenja je veliko večjega pomena, s kakšnim duhom sprejemamo tako različne vsebine, ki nam jih življenje prinaša, kako z njimi ravnamo in kako jih nato ohranjamo v spominu. Dragocena je zavest, da je Bog vedno z nami. Potem mu izpovedujemo svoje veselje in hvaležnost, ko smo zdravi, pa v pogovoru z njim iščemo potrpežljivost in zaupanje, ko smo nemočni. To so postavke, vredne, da se jih učimo in zanje prosimo. Žena je vstala in jim stregla. Človek, ki hitro odloži moreče stvari, je prav doživel Božjo dobroto. Svojo hvaležnost Bogu pa izkazuje s podobno dobroto potrebnim. Ozdravel je tudi njegov duh. To je vredno, to je treba oznanjati.

Anton Slabe

LETO 2024 – LETO MOLITVE

Prva kateheza: Skrivnost molitve

Papež Francišek je imel v začetku maja 2020 (do junija 2021) poseben sklop 38 katehez o različnih vidikih in načinih molitve. Ker smo v letu molitve, ki je leto priprave na jubilej 2025, leto vere, bomo v tednu Božje besede objavljali povzetke teh katehez kot spodbudo za osebno premišljevanje in povabilo k poglobljeni pripravi in molitvi.

Molitev je dih vere, je njen najustrežnejši izraz. Je kot krik, ki prihaja iz srca tistih, ki verujejo in zaupajo Bogu. Pomislimo na zgodbo o Bartimaju, evangeljskem liku (prim. Mk 10,46-52). Bil je slep in je prosjačil ob cesti na obrobju svojega mesta Jerihe. Nekega dne sliši, da bo Jezus šel tam mimo, zato stopi na pot z namenom: storil bo vse, kar je v njegovi moči, da bi srečal Jezusa.

Bartimaj vstopi v evangelij kot glas, ki kriči na vse grlo. Ne vidi, ne ve, ali je Jezus blizu ali daleč, vendar ga sliši, ga razume iz množice, ki se v nekem trenutku stopnjuje in približuje ... Vendar je popolnoma sam in nikogar ne zanima. In kaj naredi Bartimaj? Kriči in kriči še naprej. Uporabi edino orožje, ki ga ima: svoj glas. Začne kričati: »Davidov sin, Jezus, usmili se me!« In pri tem vztraja.

Njegovi ponavljajoči se kriki so nadležni, zato ga mnogi okarajo in mu govorijo, naj bo tiho. Toda Bartimaj, nasprotno, še glasneje zakliče: »Davidov sin, Jezus, usmili se me!« To je vztrajnost, ki je tako lepa pri tistih, ki iščejo milost in trkajo, trkajo na vrata Božjega srca. Kliče, trka.

Jezus prisluhne njegovemu klicu. Bartimajeva molitev se dotakne njegovega srca in odprejo se mu vrata

rešitve. Jezus ga pokliče. Ta skoči na noge, Jezus pa mu spregovori, ga povabi, naj izrazi svojo željo in tako ta klic postane zahteva: »Gospod, daj, da spet vidim!«

Jezus mu reče: »Pojdi, tvoja vera te je rešila.« V tem ubogem, nemočnem in preziranem človeku spozna vso moč njegove vere, ki pritegne Božje usmiljenje in moč. Verovati pomeni imeti dvignjeni roki, glas, ki kliče in prosi za dar odrešenja. Vera, kot smo videli pri Bartimaju, je krik; nevera pa je dušenje tega klica. To je bila drža ljudi, ki so ga utišali: niso bili ljudje vere, on pa je bil. Vera je protest proti bolezenskemu stanju, katerega razloga ne razumemo; nevera je zgolj prenašanje stanja, ki smo se mu prilagodili. Vera je upanje, da bomo odrešeni; nevera je privajanje na zlo, ki nas zatira, zato to tudi ostaja.

Bartimaj je vztrajen človek. Vsi okoli njega so mu razlagali, da je prosjačenje nekoristno, da je to neodgovorno

»Sreča ni v stvarih, ampak v človeku. Srečen človek ni površen in uživaški človek, tisti, ki pobegne od sebe in se porazgubi. Srečen človek je, kdor odkrije smisel svojega življenja in s preprostostjo opravlja svoje poslanstvo.«

(Blaženi Edvard Francišek Pironio, kardinal)

vpitje, da je le moteč hrup, da mora prenehati kričati: toda on ni ostal tiho. In na koncu je dobil, kar je želel. V človekovem srcu je glas, ki se oglašča močnejše od vseh nasprotnih argumentov. Vsi imamo ta glas v sebi.

Glas, ki se oglašča spontano, ne da bi mu kdo ukazal, glas, ki se sprašuje o smislu naše poti tu na tem svetu, zlasti ko se znajdemo v temi: »Jezus, usmili se usmili se me! Jezus, usmili se me!« Lepa molitev.

»SVET POTREBUJE LEPOTO«

iz nadškofovega nagovora umetnikom v stolnici, 8. 2. 2023

Ves paradiz imamo na voljo. Pred nami se košati v vsej svoji lepoti, vse prijetno za pogled in dobro za jed, mi pa zaradi zaslepljenega pogleda v prepovedan sad raja ne vidimo. In ko ugriznemo v prepovedan sad, raj izgine, ostane samo smrt; tudi v umetnosti, kadar se odpove razkošju lepote in smisla ter trga prepovedane sadove.

Slávi moja duša Gospoda za vse umetnike, ki so svoj poklic uresničevali v skladu z besedami, ki so jim jih ob koncu 2. vatikanskega koncila namenili koncilski očetje: »Svet, v katerem živimo, potrebuje lepoto, da se ne bi zmrčil v obupu. Lepota tako kot resnica prinaša veselje v srca ljudi, je dragoceni sad, ki se upira obrabi časa, ki povezuje generacije in jih združuje v občudovanju. In to po službi vaših rok.«

Slávi moja duša Gospoda za vse umetnike, ki so jim čopiči in dleta, ki jim besede in gibi niso otemneli, da so mogli skozi navdih pretočiti svetlobo, ki svetu in človeku vrača lepoto in ju dela dragocenega.

Slávi moja duša Gospoda za vse tiste umetnike, ki jih nadarjenost ni prerasila in posrkala vase, ampak so z vsako novo umetnino postajali manjši in bili vedno bolj pripravljeni ostajati služabniki Lepote in Resnice. Sklenimo z besedami iz pisma ume-

tnikom sv. papeža Janeza Pavla II.: »Naj vaša umetnost prispeva k uveljavljanju tiste pristne lepote, ki skoraj kot odsev Božjega Duha preobrazča snov in odpira v dušah čut za večno.«

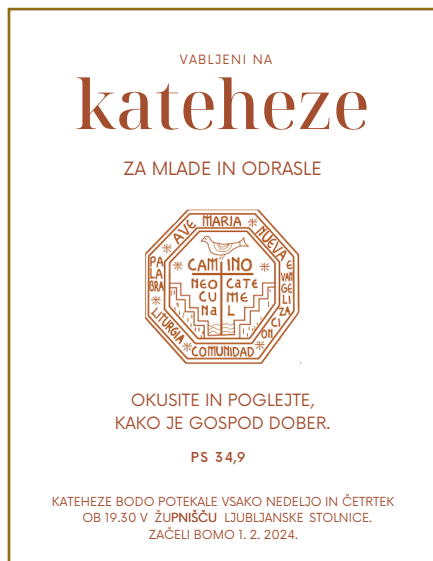
Nedavno umrli zaslužni papež Benedikt XVI. pa je umetnikom, ki jih je zbral v Sikstinski kapeli, predlagal pustolovščino duha: »Ne bojte se soočiti s prvim in zadnjim izvirom lepote, se pogovarjati z verniki, s tistimi, ki se tako kot vi doživljajo kot romarji v svetu in zgodovini proti neskončni Lepoti. Vera ničesar ne odvzame vašemu geniju, vaši umetnosti, nasprotno, povzdiguje in hrani ju, ju opogumlja, da prestopita prag ter z očaranimi in ganjenimi očmi zreta zadnji in končni cilj, sonce, ki ne zaide in ki razsvetljuje sedanost in jo dela lepo.«

DOGODKI PRED NAMI

- **V četrtek, 8. 2.,** bo gospod nadškof ob 10.30 daroval sveto mašo za vse žive in pokojne kulturne delavce in umetnike. Lepo vabljeni!
- **V sredo 14. 2.,** začenjamo letošnji postni čas. Lepo vabljeni k svetim mašam in obredu pepeljenja.

GODOVI IN PRAZNIKI

- **Nedelja, 4. 2.: 5. nedelja med letom**
- **Ponedeljek, 5. 2.:** sv. Agata, devica, mučenka
- **Torek, 6. 2.:** sv. Pavel Miki in drugi japonski mučenci
- **Sreda, 7. 2.:** sv. Nivard, redovnik
- **Četrtek, 8. 2.:** sv. Jožefina Bakhita, sužnja, **Prešernov dan**
- **Petek, 9. 2.:** sv. Apolonija, devica, mučenka
- **Sobota, 10. 2.:** sv. Sholastika, devica, redovnica
- **Nedelja, 11. 2.: 6. nedelja med letom**

Mobilna aplikacija
Stolnica

TBB – stolniška oznanila
izdaja Stolni župnijski urad.
Odgovarja Roman Starc, župnik.
Dolničarjeva 1, Ljubljana.
roman.starc@rkc.si / 041/746 354
<http://www.stolnica.com/>

SKUPNA MOLITEV V STOLNICI

Vsak dan

8.30 in 18.00: rožni venec

Nedelja

15.30: molitev pred izpostavljenim Najsvetejšim

Prvi četrtek

Po večerni maši molitev v čast svetemu Jožefu

Prvi petek

8.30: molitev pred izpostavljenim Najsvetejšim

15.00: ura Božjega usmiljenja

Prva sobota

8.30: molitev pred izpostavljenim Najsvetejšim

URNIK SVETIH MAŠ

DELAVNIKI: 6.00, 7.00, 8.00, 9.00, 10.30, 18.30

OB SOBOTAH IN PRVIH PETKIH tudi ob 16.00

CERKVENI PRAZNIKI NA DELOVNI DAN:
6.00, 7.00, 8.00, 9.00, 10.30, 16.00, 18.30

NEDELJE IN ZAPOVEDANI PRAZNIKI:
6.30, 8.00, 9.00, 10.30, 11.30, 12.30, 16.00, 18.30

Informacije dobite tudi na spletnem naslovu: <http://stolnica.com/>
Stolnica - Ljubljana - Cathedral
[@stolnica](https://www.facebook.com/stolnica)

